

Forfatter: Hertz, Henrik

Titel: Udrag fra Sparekassen

Citation: Hertz, Henrik: "Udvalgte dramatiske Værker", i Hertz, Henrik: *Udvalgte dramatiske Værker*, udg. af Tredie Bind , 1897, s. 98. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hertz03val-shoot-idm139896127828688/facsimile.pdf> (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte dramatiske Værker

Antonie.

Alle Folk sige dog, han seer ud som en Barbeersvend.

Skaarup.

Na Naas! — Saadanne Noget vil jeg ikke høre.

Mad. Skaarup.

Det kan ikke hjælpe, du taler til Antonie. Hun troer, hun kan slaa Alt hen i Spøg. Men det Hele er saa ikke Andet, end at hun har sat sig Griller i Hovedet, nu da Nicolai er kommet hjem.

Skaarup.

Men de Griller skal hun sætte sig ud af Hovedet igjen. Nicolai var alle sine Dage en Dogenikt, som vi kun har haft Sorg af, saadanne som det alletider gaaer, naar man ta'er fremmede Folks Byrn til sig. I seer Naar har han ikke ladet høre et Ord fra sig; det er den Tak, vi har havt. Og hvad er han nu? Styrmand! Er det Noget for os at have en Styrmand til Svigerføn? (Abel kommer ind) Naa, der kommer Herr Abel. Nu kan du spørge ham. Det er en fornuftig Mand, der har raadet baade min Kone og mig til dette Partie. — Tael De med Pigebarnet, Herr Abel. Hvad De siger, gjør hun. Sine Forældres Ord agter hun ikke. — Og kom

faa ind, Kone, og gjør Alt istand, før de Fremmede komme.

(Han og hans Kone gaar ind).

Anden Scene.

Antonie. Adolf. Siden Zansine.

Antonie.

Men, Adolf, hvad har du gjort? Mens jeg troer, at du er Nicolais bedste Stette, gaaer du hen — jeg kunde see derover, naar jeg ikke var saa bedrøvet — gaaer du hen og klapper mig sammen med August.

Adolf.

Men, min bedste Antonie! Zansine og jeg troede, at du holdt meget af August. Selv dine Ytringer til ham i Formiddag bestyrkede os deri.

Antonie.

Na Gud nei! hvor kunde I tænke Jer —! Hvad skal vi nu gjøre? August, der har saa mange Venge, ham giver Fa'er og Mo'er ikke saa let Slip paa. Og den stakkels Nicolai, der Ingenting har, Ingenting er —

(Zansine kommer ind, omklædt, med et Sivbaand i Haanden).

Zansine

(Gaaer hen mod Antonie, tager hende om Halsen og kys(er) hende).

Na, min stakkels, uopfattede Søster! Jeg har